

Hvor lovforslaget taler om valgmenigheders medlemstal. opfatter udvalget dette udtryk således, at det dækker ikke alene forældre, men også hjemmeværende børn under 18 år. Endvidere finder udvalget, at i tilfælde, hvor kirkeministeren ønsker at høre menighedsrådenes stilling til bestemte kirkelige spørgsmål, bør også valgmenighederne spørges.

Under et samråd har udvalget med kirkeministeren drøftet, at det ikke bør anses som en ufravigelig sædvane, at den med de fleste stemmer indstillede bliver udnævnt til biskop, men at der — uanset den hidtil fulgte praksis — vil kunne forekomme tilfælde, hvor afvigelse fra denne sædvane kan være ønskelig. Der var enighed herom.

Udvalget har udover behandlingen af det fremsatte lovforslag endvidere påbegyndt en drøftelse af de allerede nævnte henvendelser angående en for præster særskilt gældende adgang til stiftsbåndsløsning, og det førnævnte flertal har til hensigt indenfor udvalget i forståelse med kirkeministeren at føre denne forhandling videre og gøre de fremsatte ønsker til genstand for en nøje prøvelse.“

Det radikale medlem af udvalget kunne ikke tiltræde, at antallet af stillere skulle være så stort som af udvalget iøvrigt foreslået, men ønskede det sat til mindst 25 og højst 50 stillere. Bortset herfra var der enighed om lovforslagets affattelse.

I betænkningen indstillede udvalget med undtagelse af det radikale medlem, at udvalget skulle vedblive at bestå indtil rigsdagssamlingens slutning, idet man ønskede lejlighed til at overveje spørgsmålet om stiftsbåndsløsning for præster.

Ved lovforslagets 2. behandling i landstinget vedtoges ændringsforslaget angående affattelsen af den nye § 3 i loven om bispeembeders besættelse uden tilslutning fra radikal side, mens de øvrige ændringsforslag vedtoges uden afstemning.

I den ændrede form vedtoges lovforslaget derefter enstemmigt i begge ting.

Den 25. maj afgav udvalget en beretning med dertil hørende bilag angående spørgsmålet om stiftsbåndsløsning for præster. Det fremgår heraf, at samtlige biskopper fandt at måtte fraråde en lovgivning, der indrømmer folkekirkens præster en særskilt adgang til stiftsbåndsløsning. Udvalgets konservative medlemmer ønskede imidlertid, at sagen blev gjort til genstand for yderligere overvejelse, hvilket nærmere begrundedes.

---

141. Lov om ændring af lov nr. 160 af 18. maj 1937 om folkeskolen, således som den er ændret ved lov nr. 96 af 15. marts 1946 og lov nr. 194 af 4. juni